

Ahret Günü MAHŞER

Gönderen Kadir Hatipoglu - Mart 16 2013 18:05:13

Ahret Günü; MAHŞER (TOPLANMA YERİ) Allah, yeryüzünde tüm yarattığı varlıkları yeniden dirilttikten sonra, insanlar da kabirlerinden kalkınca, hepsi de oldukları gibi haşre yani toplanma yerine gideceklerdir. Nitekim Allah Teala şöyle buyuruyor: "Sur'a; f; r; l; r; işte bu, geleceği vaad edilen gündür. Herkes yanında bir s; r; c; ve bir şahitle beraber gelir. Andolsun sen bundan gaflette idin; derhal biz senin perdeni kaldırdık. Bugün artık gözünüzün keskindir, denir." (Kaf, 50/20-22)

10; 14; 1608; 1618; 1605; 1612; 1605; 1614; 1580; 1618; 1605; 1615; 1608; 1593; 1612; 1604; 1614; 1607; 1615; 1575; 1604; 1606; 1617; 1614; 1575; 1587; 1615; 1608; 1614; 1584; 1614; 1604; 1616; 1603; 1614; 1610; 1614; 1608; 1618; 1605; 1612; 1605; 1614; 1588; 1618; 1607; 1615; 1608; 1583; 1612; Yüce Allah buyuruyor: "O günün bütün insanların bir araya toplandığı bir gündür ve o günün bütün yaratılmışların hazır bulunduğu gündür." (Hud, 11/103)

1604; 1614; 1610; 1614; 1580; 1618; 1605; 1614; 1593; 1614; 1606; 1617; 1614; 1603; 1615; 1605; 1618; 1575; 1616; 1604; 1614; 1609; 1610; 1614; 1608; 1618; 1605; 1616; 1575; 1604; 1618; 1602; 1616; 1610; 1614; 1605; 1614; 1577; 1616; 1604; 1575; 1614; 1585; 1614; 1610; 1618; 1576; 1614; 1601; 1616; 1610; 1607; 1616; Her şeyden münezzeh olan Allah buyuruyor: "Sizi, varlığında şüphesiz olmayan kıyamet gününde elbette toplayacaktır." (Enam, 6/12) Nasıl insanlar mahşerde toplanıp hesap vereceklerse aynen diğer canlılar da toplanıp hesap vereceklerdir. Nitekim Rabbimiz buyuruyor ki: "Vahşi hayvanlar toplanıp bir araya getirildiğinde," (Tekvir, 81/5) İşte burada gündür; gibi yarın kıyamet gününde tüm yaratılmışlar mahşer yerine, toplanma mahalline sevk oluncaklardır. Onlar o gününde, işledikleri ameller bakımından oraya farklı konumlarda deneceklerdir. Kimi binitli olacaktır, kimi yaya bir şekilde, kimi yüzyüze; s; r; nerek oraya gelecektir. Böylece; gurup halinde geleceklerdir. Kaldı ki Allah bu durumu Vakıa suresinin baş taraflarında zaten açıklamıştır. Allah şöyle buyuruyor: 1608; 1614; 1603; 1615; 1606; 1618; 1578; 1615; 1605; 1618; 1575; 1614; 1586; 1618; 1608; 1614; 1575; 1580; 1611; 1575; 1579; 1614; 1604; 1575; 1614; 1579; 1614; 1577; 1611; "Ve sizler de; sınıf olduğunuz zaman, sağdakiler, ne mutlu o sağdakilere! Soldakiler, ne bahtsızdırlar onları! Hayırda olanlar, ecirde de dendirler. İşte bunları Allah'a en yakın olanlardır." (Vakıa, 56/7-11) Bu sınıflardan "Sabikun" adını alanlar, Resuller, Nebiler, Siddikler ve şehitlerdir. Bu gurupta olanların tamamı binitli olarak mahşer yerine gideceklerdir. Nitekim Kur'an'a şöyle buyruluyor: "Takva sahiplerini heyet halinde; ok merhametli olan Allah'ın huzurunda topladığımız, g; n; r; l; r; da susuz olarak cehenneme; m; z; n, Rahman olan Allah nezdinde s; z ve izin alandan başkalarının şefaate; leri yetmeyecektir." (Meryem, 19/85-87) Sağdakilerden kasıt,

اْلاِنْسَانُ وَاَنَّىلَهُالذِّكْرَى “O gün cehennem getirilir. İnsan yaptıklarını birer bi­rer hatırlar. Fakat bu hatırlamanın ne faydası var! İşte o zaman insan: ‘Keşke bu hayatım için bir şeyler yapıp gönderseydim!’ der. Artık o gün, Allah’ın edeceği azabı kimse edemez. Onun vuracağı bağı kimse vuramaz.” (Fecr, 89/23–26) İbn Mesud’dan Müslim ile Tirmizi rivayet ediyorlar. İbn Mesud demiş ki: “O hesap gününde cehennem getirilir. Cehennemin yetmiş bin halatı vardır. Her bir halatını da çeken yetmiş bin melek vardır.”[6][4] Cehennem mahşer yerine getirildiğinde öylesine bir homurdanışı ve korkutucu bir sesi var ki, kimse dayanamaz. Nitekim yüce Allah şöyle buyuruyor: اِذَآاُلْقُوافِيهَاسَمِعُوالَهَاشَهِيقًاوَهِىَتَفُورُ Yüce Allah yine şöyle buyuruyor: “Oraya atıldıklarında, onun kaynarken çıkardığı uğultuyu işitirler.” (Mülk, 67/7) Cehennem ateşi bekleme yerinde olanlara yaklaştırıldı­ğında, ateşten bir boyun uzanır, böylece bazı insanları to­parlayıp yakalar ve ateşin içine çeker. Tirmizi’nin Ebu Hureyre’den rivayetine göre, demiş ki, Allah Resulü (as) şöyle buyurdu: “Kıyamet gününde gören iki gözü, işiten iki kulağı ve konuşan dili bulunan bir bo­yun ateşten dışarıya doğru uzanır ve der ki: ‘Ben üç ki­şiye vekil olarak tayin olundum. Bunlardan ilki Allah ile birlikte başka ilahlar ve putlar edinenler, ikincisi inatçı olan her zorba ve bir de tasvir (heykel ve büst) yapanlara cezalandırmada vekil olarak görevlendirildim.” [7][5] İşte cehennemden uzanan boyun mahşer yerinde bek­lemekte olan bu kimselerin üzerine uzanır, oradakilerin ara­sından bu üç sınıf insanı tıpkı kuşun susam tanelerini topla­yıp yuttuğu gibi onları toplayıp yutar. İşte mahşer yerinde bekleme alanında uzun bir bekle­yişle birlikte bir de bunlar olacaktır. Gözler belermiş, dışarı fırlamış olarak hesaplarının sonucunu beklerler. Nitekim yüce Allah şöyle buyuruyor: “ Resulüm! Sakın, Allah’ı zalimlerin yaptıklarından gafil sanma! Ancak, Allah onları cezalandırmayı, korku­dan gözlerinin dışarı fırlayacağı bir güne erteliyor. Za­limleri bomboş olarak kendilerine bile dönüp bakamaz durumda, gözleri göğe dikişmiş bir vaziyette koşarlar.” (İbrahim, 14/42–43) O gün mahşer yerinde insanların oldukça farklı gurup­lara ayrılmış olmaları, amelleri bakımından durumlarının açığa çıkması ve rezil rusvay olmaları ise bir yanadır. Ancak Sabikun denilen ve ilk sınıfta yer alan, mahşer yerine binitli olarak gelen bu kimselerle birtakım müminler, bekleme ye­rinde o insan beynini kaynatan güneşin sıcaklığından uzak tutulacaklardır, hatta dahası onlar Rahman olan Allah’ın Arş’ünün gölgesinde gölgeleneceklerdir. İşte ben burada sana bu makamı kazandıracak ve buna muvaffak kılacak bazı amellerden söz edeceğim ki, sen de yarın kıyamet gününde o Arş’ün gölgesinde yer alanlardan olasın. Buhari ve Müslim Ebu Hureyre’den rivayet ediyorlar. Ebu Hureyre demiş ki Allah Resulü (as) şöyle buyurdu: “Başka hiçbir gölgenin bulunmadığı kıyamet gün­nünde yüce Allah, yedi

başka et namıyla bir şey olmayacaktır. Nitekim İbn Ömer'den Buhari ve Müslim rivayet ediyorlar. İbn Ömer diyor ki, Allah Resulü (as) şöyle buyurdu: "Kişi insanlardan hep dilene dilene sonunda kıyamet gününde mahşer yerine zinde bir parçacık et olmaksızın ıkmık gelecektir." [10][8] Zekâtını vermeyenlere gelince, bunların mahşer yerindeki durumu, zekâtını vermedikleri mallar ile azap gerektirlerdir. Verilmeyen zekat ister nakit türünden olsun, ister deve, sığır veya koyun türünden olsun, bunların cezalandırılmaları da bu türden olacaklardır. İnsanlar bekleme yerinde onların hallerine şahit olacaklardır. Nitekim yüce Allah şöyle buyuruyor: "Altın ve gümüşü yığıp da onları Allah yolunda harcamayanlar yok mu, işte onlara elem verici bir azabı müjdele! Bu paralar cehennem ateşinde kızdırılıp bunlarla onların alımları, yanları ve sırtları dağlanacağı gün onlara denilir ki: "İşte bu kendini iktidirdiğiniz servettir. Artık yığmakta olduğunuz şeylerin azabını tadın!" (Tevbe, 9/34-35) İşte bu anlattıklarımızdan Allah'a ait olan bazı haklar. Onları burada göstermiş olduk. Bir de kula hakları vardır. Onlara karşı işlenen haksızlıklar vardır. Kul hakkıyla mahşere gelenler o gününde, kime karşı haksızlık yapmışlarsa onu sırtlarında taşıyarak zinde borçlu olduğu halde geleceklerdir. Nitekim yüce Allah bu konuda şöyle buyurmaktadır: "Onlar günahlarını sırtlayarak gelecekler. Dikkat edin! Yıkıldıkları şey ne kötüdür!" (En'am, 7/31) Bir diğer ayette de Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: "Kim emanete, İslam devleti malına hıyanet ederse, kıyamet gününde, hainlik ettiği şeyin günahını boynuna asılı olarak gelir." (Ali İmran, 3/161) Şimdi de bir diğer ayet, yüce Allah burada şöyle buyurmaktadır: "Yükümlü, günahı ağır gelen kimse onu taşıması iktidirdiğin başkasını ağırorsa, bu ağırdığı kimse akrabası da olsa, onun yükünden bir şey yüklenmez." (Fatır, 35/18) Buhari ile Müslim Ebu Hamid Saidi'den rivayet ediyorlar. Rivayete göre Peygamber (as) şöyle buyurmaktadır: "Allah'a yemin ederim ki, sizden her kim haksız bir şekilde birinden bir şey alacak olursa, o kıyamet gününde o aldığı şeyi zinde taşımak suretiyle Allah'ın huzuruna gelecektir. Eğer haksız bir şekilde aldığı şey bir deve ise, adamın sırtında deve ses çıkararak, aldığı şey bir sığır ise, adam sırtında o sığırı bğğere taşıyıp mahşer yerine gelecektir, Eğer haksızlık ettiği şey bir koyun ise, adam sırtında koyun meleyerek huzura gelecektir." Allah Resulü (as) daha sonra koltuk altlarının beyazlığı gününzükene dek ellerini havaya kaldırdı ve şöyle buyurdu: "Allah'ım! Tebliğ ettim mi?" [11][10] Hatta yaptığı haksızlık bir arazi ise, bir toprak ise, kıyamet gününde onu yedi kat toprak olarak sırtında taşıyıp huzura gelecektir. Buhari ile Müslim Hz. Aişe annemizden rivayet ediyorlar, rivayete göre Peygamber (as) şöyle buyurmuştur: "Kim bir karış yer kadar bir kimseye haksızlık ederse, kıyamet gününde o toprak yedi kat olarak onun boynuna dolandırılmış bir halde mahşere gelir." [12][11] NAMAZ Namaz ve namazın tesirlerine gelince, o da şöyledir. Namaz kılanlar mahşer yerine yükümlüleri, elleri ve ayakları nurdan parlar bir vaziyette geleceklerdir. Yüce Allah şöyle buyuruyor: "Müminler erkeklerle mümin kadınların, müminlere: Bizi bekleyin, nurunuzdan bir parçacık ışık alalım, diyeceği gününde kendilerine: Artık dünden de bir ışık arayın! denilir. Nihayet onların arasına, inde rahmet, d ışında azap buşulunan kapılı bir sura olacaktır." (Hadid, 57/13) Nitekim Peygamber'den (as) de sahih olarak gelen rivayette, Peygamber (as): "Namaz nurdur" diye buyurmuştur. [13][14] Buhari, Müslim ve Nesai Ebu Hureyre'den rivayet ediyorlar. Peygamber (as) şöyle buyurmuştur: "Benim mümmetim ki

yamet gününde abdest eserle­rinden dolayı yüzleri nurlu, elleri ve ayakları da sekili ola­rak ¸ağrılacaklardır. Artık kim daha ¸ok bu parlaklığını artırmak isterse, hemen durmasın bunu yapsın.”[14][15] Doğrusu bu işaret ve alametler sadece Muhammed ­metine has olacaktır, diğer peygamberlerin ­rinde böyle bir özellik olmayacaktır. ORU¸ Dünyada iken oru¸ tutanların kıyamet gününde durum­lari ne gelince, bu da şöyle olacaktır. Ağızlarından adeta misk kokusu gibi koku yayılacaktır. Ebu Hureyre’den Buhari ile Müslim rivayet ediyorlar. Demiş ki Ebu Hureyre, Allah Resulü (as) şöyle buyurdu: “ Muhammed’in varlığı elinde olan Allah’a yemin ede­rim ki, Allah katında oru¸lu kimsenin ağız kokusu, misk kokusundan daha güzeldir.”[15][19] Kardeşim, Allah her ikimizi de, bir daha susuzluk ¸ek­memek üzere Peygamberimiz Muhammed’in (as) havuzun­dan su i¸me yi nasip kılsın. Şunu da unutmamak gerekir ki, bu havuzdan ancak İslam şeriatına, efendimiz Muhammed’in (as) yoluna uyanlar su i¸ebileceklerdir. Onun dışından hi¸bir kimse buradan su i¸emeyecektir. Nitekim Buhari ile Müs­lim’in İbn Mesud’dan rivayetlerine göre, İbn Mesud demiş ki Allah Resulü (as) şöyle buyurdu: “Ben havuz başına sizden önce geleceğim. Sizden kimi kişiler benim yanıma kadar ¸ıkıp geleceklerdir. Ben de tam onlara dönüp kendilerine havuzdan su i¸irmek üzere iken, melekler hemen onları benden ¸ekip uzaklaştırırlar. Ben de: ‘Rabbim! Onlar benim ashabımdırlar’ derim. Bu arada ken­disine denilir ki: ‘Sen, onların enden sonra neler yaptıklarını bilmiyorsun.’ Bunun üzerine ben de: ‘Öyleyse benden sonra dinde değişiklik yapanlar benden uzak durun, bana yakla­mayın’ derim.”[16][21] Bu durum mahşer yerinde hesap i¸in beklerlerken ve bu bekleyişin uzun sürmesi, tahammül gücünün kalmaması üzerine meydana gelecektir. Senin de bildiği gibi bu sıkıntı, bu aşırı sıcaklık ve şiddet, bir de güneşin o yakıcı şiddeti ki bu cehennem ateşinden bir par¸adır, devam ederken henüz aralarında Allah hükmünü vermiş, hesapları bitmemiştir. İşte böyle bir durumda iken onlar, bu defa bir an önce yaratılmışların arasında hükmünü vermesi i¸in Allah katında kendilerine şefaatedebilecek, aracı olabilecek birilerini ara­maya koyulurlar. Bu ama¸la önce Âdem’e (as), sonra sıra­sıyla Nuh’a (as), İbrahim’e (as), Musa’ya (as) ve İsa’ya (as) gidecekler, kendileri i¸in Allah katında şefaate¸i olmalarını isteyeceklerdir. Ancak bunların hepsi de kendilerince bir takım mazeretler ileri sürecekler ve böyle bir şeyi yapamaya­caklarını söyerler. Netice onlardan hi¸biri böyle bir işi yapa­mayacağını söylemeleri üzerine, bu işin ancak efendimiz Muhammed’in (as) yapabileceğini öğrenmeleri üzerine, he­men efendimiz Muhammed’e (as) gelirler. O da, “evet, bu işi ben yaparım, bu benim işimdir. Bu, yüce Allah’ın bana ver­meye söz verdiği makamı Mahmud’dur, övgüye değer en yüce makamdır, der. Nitekim yüce Allah şöyle buyurmakta­dır: “Gecenin bir kısmında uyanarak, sana mahsus bir nafile olmak üzere namaz kıl. Böylece Rabbinin, seni, övgüye değer bir makama göndereceğini umabilirsin.” (İsra, 17/79) Ebu Hureyre’den Buhari, Müslim ve daha başkaları riva­yet ediyorlar. Demiş ki: “Biz, Allah Resulü (as) ile birlikte bir davette idik. Derken sofraya et kondu, ona bir but sunuldu. Allah Resulü (as) bunu ¸ok severdi. Derken bundan bir par­¸aya yemeye başladı ve şöyle buyurdu: “Kıyamet gününde ben tüm insanların seyyidiyim, efen­disiyim. Bunun neden böyle olacağını biliyor musunuz? ¸ünkü: Allah da bütün insanları, öncekilerle sonrakilerin tamamını düz ve geniş bir

alandan toplar. Ouml;yle bir alan ki, bakan biri, orada toplananların tamamını görebilecek ve seslenen biri de oradakilerin tümüne sesini duyurabilecek bir yerdir. Diğ&er taraftan güneş de tüm sıcaklığıyla onların baş&şy;ları üzerine yaklaşacak. İnsanlar, tasalarından, keder ve sı&şy;kıntılarında dolayı artık güccedil; ve takatlerinin kalmayacağı, tahammüllerinin biteceği bir noktaya, dayanamaz bir ko&şy;numa geleceklerdir. İşte tam böyle bir anda insanlar; baş&şy;nıza gelen bu sıkıntıyı görmüyor musunuz? Siz, Rabbiniz katında size ş&efaate edebilecek, aracılık yapabilecek birine bakmayacak mısınız? Bu durum karş&ısında mahş&er yerinde toplanmış olanlardan kimisi kimisine; İşte atanız Âdem (as). Ona gidelim, diyecekler. Hemen doğ&ruca ona varacaklar ve kendisine şöyle diyecekler; Ey Âdem, sen beş&erin, tüm in&şy;sanların atasısın, Allah, seni eliyle yarattı. Ruhundan sana üfledi, meleklere emir verdi, onlar da sana secde ettiler. Al&şy;lah seni cennete yerleşt&irdi. Rabbin katında bize ş&efaate etme&şy;yecek misin? Ş&u anda baş&ımıza gelenleri, şu çektiğimiz sı&şy;kıntıyı bilmiyor musun? Âdem’ın (as) şu cevabı verir; Rabbinim, bugün öyle bir şe&şy;kilde gazaplanmış ki, ne bundan önce böyle öfkelenmişt&i ve ne de bundan sonra böyle öfkelenenecek. Çünkü Allah bana bir ağ&acı yasakladı, ben ise ona karşı geldim. Bugün ben ancak kendimi düşünüyorum, ben, nefsim, nefsim, nefsim diyo&şy;rum. İyisi siz benden baş&kasına, Nuh peygamber’e gidin, der. Onlar da hemen Nuh’a (as) gelirler ve ona: “Sen yeryüzüne gönderilen ilk Resulün, Allah sana, şükreden kul adını vermiştir. Ş&u halimizi görmüyor musun? Baş&ımıza gelenleri bilmiyor musun, Rabbin katında bize ş&efaatte bulunsan ol&şy;maz mı?” derler. Nuh (as) şu cevabı verir: Rabbinim bugün öylesine öfkelenmiştir ki, ondan önce ne birisine öfkelenmişt&i, ondan sonra da öylesine birine öfkelenmeyecektir. Kald&ı ki benim kavmim aleyhinde bir bedduam olmuştu. Ben bugün sadece kendimi düşünüyorum, vah benim halim, vay baş&ıma gelecek olan&şy;lara, vay nefsim! En iyisi siz benden baş&kasına, İbrahim’e (as) gidin. Onlar da hemen İbrahim Peygambere gelirler ve ona derler ki: Ey İbrahim, sen yeryüzünde Allah’ın peygamberi ve Halilisin, Rabbin katında bizim için ş&efaateçi ol, şu anda ne durumda olduğumuz görmüyor musun? İbrahim (as) onlara şöyle der: Doğ&rusu Rabbinim bugün öylesine gazaplanmış ki, bundan önce kimseye böylesine gazaplanmamıştır. Oysa ben üç kez yalan söyledim. Ben bugün kendi derdimdeyim. Vay baş&ıma geleceklere, vay halime ve vay nefsim! En iyisi siz benden baş&kasına, Musa’ya gidin, der. Onlar da hemen Musa Peygambere ge&şy;lirler ve ona derler ki: Ey Musa! Sen Allah’ın elçisisin, Allah seni risaletiyle ve insanlara karşı seninle konuşmakla seni üstün kıldı. Rabbin nezdinde bize ş&efaateçi ol, şu anda ne durumda olduğumuzu bilmiyor musun? Musa (as) onlara der ki: Rabbinim bugün öylesine gazaplanmış ki, bundan önce kimseye öylesine öfkelenmediği gibi, bundan sonra da böy&şy;lesine öfkelenmeyecektir. Oysa ben, öldünüimesi konusunda emir almadığım halde birini öldürdüm. Ş&u anda kendimi, evet kendimi düşünüyorum. Siz benden baş&kasına, İsa pey&şy;gambere gidin. Hemen İsa Peygambere giderler ve ona şöy&şy;le derler: Sen Allah&rsquo'ın Resulüsün ve sen Allah&rsquo'ın kendisini Mer&şy;yem’e ilka ettiği kelimesi ve ondan bir ruhsun, insanlarla henüz beş&ikte iken konuşansın. Ş&u anda içinde bulunduğ&şy;muz hali bilmiyor musun? Rabbin katında bize ş&efaateçi ol. İsa (as) da onlara şöyle der: Şüphesiz Rabbinim bugün öylesine kızgındır ki, ne bun&şy;dan önce birine böylesine kızmış ve ne de bundan sonra k&şy;za&şy;caktır. Ben bugün sadece kendimi, evet kendimi düşünüyorum, der. Ancak İsa (as) kendisiyle alakalı herhangi bir

